

Diguem no!

written by Pere Grau i Rovira | 27 d'agost de 2024

La cançó del nostre cantautor Raimon que duia aquest títol va ser una de les que es van fer més populars en el seu dia. Però aquell títol és també tot un programa que avui té una vigència més candent que mai.

Des d'aquest agost del 2024, tenim al Palau de la Generalitat un president i un govern que intentaran fer tot el possible per "normalitzar" i "reconciliar". I que amb aquestes dues paraules defineixen el que en realitat vol dir destruir tots els avenços positius que Catalunya ha pogut aconseguir en els darrers 40 anys, des de la immersió escolar en català, fins a una policia autènticament catalana, i que (des de Madrid han estat ben clars) perpetuarà l'espoli de cada any.

En altres paraules, més clares i sense circumloquis: a la plaça de Sant Jaume s'hi han instal·lat sicaris de l'ultranacionalisme espanyol, als qui un grup de renegats ha obert la porta de bat a bat. Compatriotes catalans: no trobeu que aquí aquell "Diguem, no!" és la consigna a seguir?

Diguem no! No: aquest no és el nostre president. No. Aquest no és el nostre govern.

A mesura que vagin caient les decisions del que ara és ([com vaig escriure fa poc](#)) un despatxet annex de la Moncloa, cal (almenys això) protestar de manera que ningú es pugui creure aquest conte de fades de la "normalització". Suposo que les entitats de la societat civil organitzaran accions de protesta, i ningú que pugui hauria de quedar-se a casa. Que es vegi clar que diem NO!

Ja ho sé, per mi, molt vell, malalt i lluny de Catalunya, és molt fàcil dir: feu això o allò. Però si fos jove, sa i a la nostra terra, aprofitaria totes les ocasions per protestar i participaria activament on pogués (delegacions locals del

Consell de la República, ANC, o on fos).

I aquest "Diguem, no" també és aplicable en un altre context. Tots els militants d'ERC que van votar contra el pacte amb el PSC, no haurien de donar el seu vot per a una continuïtat amb Junqueras (principal responsable del barranc on ha caigut el partit) o Rovira (que ha enganyat als que van votar sí). Per què no s'articulen en una nova "Esquerra Nacional" o com vulguin dir-li? O perquè no fan gruix amb Junts, en el cas que Junts es convertís en un autèntic partit nacional transversal?

Estimats compatriotes: és la vostra decisió. Jo, una formigueta més entre vosaltres, dic rotundament NO. A la plaça de Sant Jaume no em representa ningú. A Waterloo, sí.